

[Finansministeren.]

endvidere i Bladet givet det Udseende af, at det Resumé, som er givet af den afgivne Betænkning, er tendentiøst. Dette sidste virker unægtelig noget overraskende. Naar det ærede Medlem bygger paa det Grundlag, at han ikke kender selve Betænkningen, hvor kan det ærede Medlem da vide, at et Resumé ikke er korrekt, men har en bestemt Tendens? Jeg maa bestemt tilbagevise den Paastand. I øvrigt er de to ærede Medlemmer kun enige om eet, nemlig at de ønsker Betænkningen offentliggjort. I alt andet indtager de diametralt modsatte Synspunkter.

Det ærede Medlem Hr. Hassing Jørgensen finder, at Regeringen har behandlet Hovedrevisoratet alt for kritisk, medens det ærede Medlem Hr. Hasle mener, at Regeringen burde have gaaet meget strengere til Værks over for Hovedrevisoratet, specielt dets Chef, Hr. Hertel Wulff. Det er jo ikke noget helt ukendt Fænomen, at naar der i en stor og forviklet Sag bliver truffet en Afgørelse, der ikke er ensidig, men netop, som en god Afgørelse bør være, tager fornødent Hensyn til begge Sider, er objektiv og retfærdig, saa bliver begge Parter utilfredse, og den, der har truffet Afgørelsen, kritiseres. Men denne Kritik er meget ofte en Understregning af, at den, der har truffet Afgørelsen, har handlet rigtigt.

Det ærede Medlem Hr. Hassing Jørgensen har citeret den officielle Meddelelse, som den daværende Forsvarsminister udsendte, og hvoraf Regeringens Motivering for Marineudvalgets Nedsættelse den 11. Oktober 1933 fremgaar. Det vil herefter staa enhver klart, at der ikke er Tale om gennem dette Udvalg at indskyde et ikke lov-hjemlet Led imellem Embedsmændene og Administrationen. Udvalget er kun nedsat for at gøre de under Hovedrevisoratets Kritik inddragne Forhold til Genstand for en Undersøgelse og Vurdering. Afgørelsen maa efter dette Udvalgs Nedsættelse som hidtil henhøre under den paagældende Minister. Men, som det vil være alle ærede Medlemmer bekendt, var der af 4de Hovedrevisorat fremdraget et meget betydeligt Antal Sager, der for en stor Dels Vedkommende gik langt tilbage i Tiden, fra Administrationens Side var der afgivet et stort Antal Erklæringer, og der var i det hele taget ophobet et Materiale, som gjorde det nødvendigt for den Minister, der skulde træffe Afgørelsen i disse Sager, at opnaa en Vejledning, som efter Forsvarsministerens og mit Skøn bedst kunde tilvejebringes paa den Maade, at man overlod

fire ansete Mænd at gennemgaa Materialet og afgive en Udtalelse om Stridsspørgsmaalet.

Til dette Hverv valgtes en Jurist, en Arkitekt, en Ingeniør og en Revisor. Alle stod de efter vor Opfattelse neutralt over for de stridende Parter, saaledes at man kunde vente en fuldt ud objektiv Bearbejdelse af Stoffet og Vurdering af det, og det var hver for sig særdeles kompetente Mænd paa deres specielle Omraade. Det var ikke en Domstol eller Voldgiftsret, der blev nedsat, og Udvalget har heller ikke, som det ærede Medlem Hr. Hassing Jørgensen udtrykte sig, etableret sig som Domstol. Formaalet var kun at opnaa en tilstrækkelig sagkyndig Vejledning fra neutralt Hold for den deciderende Minister. Saa vel Forsvarsministeren som jeg har da ogsaa følt os fuldkommen frit stillet over for Udvalgets Konklusioner. Vi har, efter at have modtaget Udvalgets særdeles omfangsrige og paa et overordentlig grundigt Arbejde baserede Vurdering af det overdragne Materiale, dets udførlige Præmisser og dets Konklusioner, selvstændigt vurderet det fremkomne og selvstændigt truffet Bestemmelse om, i hvilken Udstrækning og paa hvilke Maader vi kunde være enig med Udvalget.

Statsretligt er Sagen altsaa i den allerbedste Orden, og jeg kan ikke se, der kan bebrejdes Forsvarsministeren og mig noget med Hensyn til den valgte Fremgangsmaade. Man kan spørge, hvorvidt et saadant Udvalgs Nedsættelse var nødvendig. Dette beror naturligvis paa et Skøn, og jeg skal villigt indrømme, at det var noget ekstraordinært, det, som skete, men Sagen var ogsaa af ekstraordinær Art, dels paa Grund af dens Omfang, dels paa Grund af dens Vanskelighed, og dels endelig paa Grund af den Opsigt, som den vakte i Offentligheden, og den skarpe og uheldige Debat, som den fremkaldte i Dagspressen, en Debat, som jeg nu troede var afsluttet ved den trufne Ministerafgørelse, men som jeg forstaar, at de to ærede Medlemmer ønsker fortsat, og til hvis Fortsættelse de hver for sig har leveret et særdeles velegnet Bidrag.

Vender man sig nu fra den formelle Side af Sagen til den reelle, har de to ærede Medlemmer paa forskellige Punkter rettet Kritik imod den trufne Afgørelse og fremsat forskellige Forespørgsler. Det ærede Medlem Hr. Hassing Jørgensen har kritiseret, at Bygningsinspektøren er afskediget i Henhold til Tjenestemandslovens § 8 i Stedet for efter § 61. Det ærede Medlem